

ע"פ 6356/16 - אימאן כנג'ו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו בית משפט לעוררים פליליים

ע"פ 6356/16

לפני:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שחם

המערערת:
אימאן כנג'ו

נ ג ד

המשיבת:
מדינת ישראל

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחויז בחיפה מיום
5.7.2016 בת"פ 33235-09-15 שניתן על ידי כבוד
השופט ת' שרון-נתנאל

תאריך הישיבה:
כ"ט בתשרי התשע"ז (31.10.2016)

בשם המערערת:
עו"ד רais אבו סיף; עו"ד עוזי אלחלים; עו"ד עלי
סואעט

בשם המשיב:
עו"ד איתמר גלבזיש

פסק דין

השופט ס' ג'ובראן:

עמוד 1

1. לפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט המחויז בחיפה (השופטת ת' שרון נתנאלי) בת"פ 15-09-2016 מיום 332356, במסגרתו הושת על המערערת עונש של 22 חודשים מאסר בפועל; 12 חודשים על תנאי למשך 3 שנים שלא תעבור עבירה של מגע עם סוכן חוץ, עבירה של יציאה שלא כדין או ניסיון לעبور אחת מעבירות אלה; וקנס בסך של 30,000 ש"ח או חודש מאסר תחתיו.

כתב האישום והכרעת הדין

2. המערערת הורשעה על יסוד הودאותה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניסיון ליציאה שלא כדין, לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954 וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); ומגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 114 וסעיף 92 לחוק העונשין. על פי עובדות כתוב האישום, המערערת יצרה קשר באמצעות הרשות החברתית "פייסבוק" עם אבו עלי אשאמי (להלן: אבו עלי) התומך בארגון המדינה האסלאמית (להלן: דاع"ש) וביקשה את סיועו כדי לצאת לסוריה ולהיות שם - במסגרת ארגון דاع"ש וכחלק ממנו, וזאת במטרה לפעול למען הארגון. עוד מתואר, כי לצורך מימון יציאתה לسورיה, המערערת פנתה לאביה וכן ביקשה כי יctrף אליה. אביה הסכים, והשניים רכשו כרטיסי טיסה לתורכיה, וביום 19.8.2015 יצאו מישראל לטורקיה, במטרה להגעה לسورיה. בשלב כלשהו במהלך שהותם בתורכיה, החליט אביה של המערערת כי הוא חוזר לישראל, ואילו המערערת המשיכה בתכניתה להיכנס לسورיה, אך נתקפה בדרךה לעبور את הגבול.

גזר הדין של בית המשפט המחויז

3. ביום 5.7.2016 גזר בית המשפט המחויז את דינה של המערערת. בגזר דין, בית המשפט עמד על הערכ החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, על הנسبות הקשורות בביצוע העבירות ועל מדיניות הענישה הנהוגה. תחילה, בית המשפט המחויז ציין כי במסגרת הסדר הטיעון, הצדדים הסכימו כי המשיבה תעונש של 40 חודשים מאסר בפועל, לצד עונש מוותנה וקנס, ואילו המערערת תעונש של 12 חודשים מאסר בפועל. אחר זאת, בית המשפט קבע כי המערערת בעשיה פגעה בסדרי השלטון והחברה וכן בערכיהם החברתיים המצויים בנסיבות ביטחונה של המדינה וביטחון תושביה. עוד קבע בית המשפט כי הסיכון לח"י אזרחי ישראל ולביטחון המדינה הנשקף ממשי המערערת הוא סיכון חמוץ ומשני. בית המשפט הדגיש כי המערערת הודהה ב"הזהות אידיאולוגית עם פעולות הארגון, עם ערכי ומטרותיו", ובכך שהיא נכונה לעשות כל שתתבקש על ידי ארגון דاع"ש. כן ציין בית המשפט המחויז כי המערערת, עוד טרם צאתה מישראל, גייסה את אביה שיממן את נסיעתה ואף מסרה את פרטיו של אבו עלי למספר אנשים שהבינו עניין בה策רפות לדاع"ש בסוריה.

באשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירה, בית המשפט המחויז התייחס לכך שהמעשים נעשו לאחר תכנון קפדי ומתוכם, בקורס רוח וקורס דבקות במטרה, כאשר המערערת פعلا במרץ ובמספר דרכים על מנת להוציא את תכניתה לחבר לארגון דاع"ש לפועל, תוך שהסתירה את מטרתה מבעלה וממשפחותה, פרט לאביה. באשר למединיות הענישה הנהוגה, בית המשפט המחויז הטיעים כי מדיניות הענישה בעבירות שבנה הורשעה המערערת היא השתת עונשי מאסר בפועל, ולאחר שבchan את הענישה בעבירות שנSİבותה דומות, קבע כי מתוך הענישה ההולם נוע בין 22 ל-36 חודשים מאסר.

4. בקביעת העונש המתאים לumarurah, בית המשפט המחויז התייחס לנسبותיה האישיות של המערערת,
עמוד 2

שאין קשרות לביצוע העבירה. בית המשפט שקל לקבע את הودאתה של המערערת בנסיבות המוחזין לה, את החרטה שהביעה עליהם ואת הצהרתה בפנוי כי כל רצונה הוא לשוב אל משחתה. עוד התחשב בית המשפט המוחזין בהסדר הטיעון עליו הסכימו הצדדים; בכך שלמעעררת אין עבר פלילי; במעשה הטובים של המערערת ובהרומה לחברה עד לאירועים מושא כתב האישום; ובפגיעה שתגרם למשפחה, ובפרט לילדייה הקטנים, מהשמהו במסר. לבסוף, בית המשפט המוחזין ציין כי לא מתאפשרים במקרה דנן נימוקים המאפשרים חריגה לקבעה ממתחם העונשה ההולם. נוכח נסיבות אלו, בית המשפט המוחזין מצא לגוזר את עונשה של המערערת ברף התחתון של מתחם העונשה שנקבע, כאמור בפסקה 1 לעיל.

nymoki הערעור ותשובה המשיבה

5. המערערת טעונה בערעורה נגד עונש המאסר בפועל שהוטל עליה, ובקשת הפחתה משמעותית בעונשה. ראשית, לשיטתה, מתחם העונשה ההולם שנקבע על ידי בית המשפט המוחזין מחמיר עמה יתר על המידה ואינו תואם את תיקן 113 לחוק העונשין, ובפרט את עקרון הילימה שנקבע במסגרתו. כמו כן, המערערת סבורה כי העונש שהושת עליה חמור גם בגין מדיניות העונשה הנוהגת במקרים דומים, כאשר לעומת זאת העמיד את מתחם העונשה ההולם בעונינה על בין 12 ל-14 חודשים מאסר בפועל, ולמקם את עונשה בגבול התחתון של מתחם זה.

לחילופין, המערערת גורסת כי שגה בית המשפט המוחזין עת לא סטה לקבע ממתחם שקבע, וזאת הן מטעמי שיקום והן משיקולי צדק. המערערת מבירהה כי היא לא ביצעה את העבירות במטרה לפגוע בביטחון המדינה, אלא כדי להגשים את אמוןנה. כן מצביעה המערערת על כך שהיא איששה משכילה, בעלת תואר שלישי בليمודי השريعة האסלאמית; נטולת עבר פלילי; אם לחמישה ילדים; ובעלת רצון עד לחזור למوطב ולפתח דף חדש בחיה. בנוסף, המערערת טעונה כי מתאפשרות בעונינה נסיבות חריגות וויצוות דופן המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לשם מניעת עיוות דין, וזאת נוכח האכיפה הברנית שהופעלה בעונינה - שכן לא הוגש כתוב אישום נגד אביה, חurf חלקו האקטיבי בנסיבות. עוד טעונה המערערת כי הסכמה להטלת קנס גבוהה בתמורה לאיזון רכיבי העונש האחרים, כך שלעומדת גובה הकנס מהוות שיקול נוספת להפחחת עונש המאסר שהושת עליה. לבסוף, המערערת סבורה כי בית המשפט המוחזין גם לא התחשב די בנסיבות לקבע אותן יש לזקוף לזכותה, וביחד אחות הודאתה בהזדמנות הראשונה והבאתה לחסוך בזמן שיפוטי יקר.

6. מайдך, המשיבה טעונה כי יש לדחות את הערעור. המשיבה מטעינה כי העונש שהוטל על המערערת תואם את הסדר הטיעון שלו הינו הצדדים, ומדגישה כי הוא נמצא מצד הטעוה וברף התחתון של מתחם העונשה ההולם שנקבע על ידי בית המשפט המוחזין. כמו כן, המשיבה מצביעה על כך שהעונש שהוטל תואם את ההחלטה, ואיןו חורג ולבטח לא חורג במידה קיצונית מרמת העונשה הנוהגת.

דין והכרעה

7. הולכה ידועה היא שלא בנקל תתערב ערכת הערעור בעונש אותו גזרה הערכאה הדינית, וכי ההתערבות שומרה לאותם מקרים חריגים בהם נפלה טעות מהותית בಗזר הדין, או כאשר העונש שנגזר חורג במידה קיצונית מדיניות העונשה הנוהגת במקרים דומים (ראו למשל: ע"פ 8280/15 גולани נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.3.2016); ע"פ 1072/15 שייניס נ' מדינת ישראל, פסקה 41 (10.11.2015)). כך בפרט, כאשר העונש נגזר במסגרת גבולותיו של

עמוד 3

טוווח העונשה עליו הוסכם בהסדר הטיעון בין הצדדים - שכן בהסכמה לטווח עונשה מגולמת גם הסכמה לכך שכל עונשה בתוקן הטווח המוסכם לא תחשב, ככל, כחוות ממתחם הסבירות (ראו: ע"פ 2221/2016 טיגבה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (1.9.2016); ע"פ 4441/2013 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (14.8.2014)). לאחר עיון בגדיר דין של בית המשפט המחוזי ובנימוקי הערעור, ולאחר שמייעת הצדדים בפנינו, הגענו למסקנה כי המקורה שלפנינו אינו נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות, כפי שיפורט להלן.

8. המערערת הורשעה בעבירה של ניסיון יציאה שלא כדין, וכן בעבירה של מגע עם סוכן חוץ - עבירה שהעונש המקסימלי בצדה הוא 15 שנות מאסר, על פי סעיף 114(א) לחוק העונשין. מעשה של המערערת כמו גם העבירות בהן הורשעה הם חמורים ביותר, ומהיבטים עונשו ממשמעותית, שכוללת רכיב לא מבוטל של מאסר בפועל. כפי שהテעימים בית המשפט המחוזי, המערערת פעלת בצורה מתוכננת ומתוחכמת על מנת להוציא לפועל את תוכيتها לחברו לארגוןداع"ש בסוריה, ואף הודהה בהזדהות אידיאולוגית עם פעולות הארגון, ערבי ומטרוטוי, ובכחורתה כי תהא נכונה לעשות כל שתתבקש על ידי הארגון. אמנם, המערערת לא הצלחה למשת את תוכيتها לה策ף לארגוןداع"ש, אך בצדק התייחס בית המשפט המחוזי בଘירת העונש לפוטנציאלי הסכנה שהיא טמונה במעשה לביטחון ישראל ולחיי אזרחים ישראלי, שכן מטרתה הסופית הייתה לחברו לארגון בעל אידיאולוגיה אסלאמית קיצונית ואנטישראלית במובהק. בנסיבות האמורות, אנו סבורים כי יש במתחם העונשה שנקבע כדי להלום את החומרה הרבה של מעשה ואת פוטנציאלי הסיכון הגבוה הנש�� מهما, ואין אנו רואים כל מקום להתערב בו.

9. כמו כן, נחה דעתנו כי העונש שנגזר על המערערת בתוקן המתחם הוא עונש ראי, ההולם את נסיבות העונה והמעשה. כך, ניכר כי נסיבותה האישיות של המערערת לקולה, ובינהן הודהטה במיחס לה; החרטה שהבעיה על המעשים ורצונה לשוב למوطב; היעדרה עבר פלילי; והשפעת המאסר על משפחתה, נלקחו בחשבון וקיבלו ביטוי ממשי בקביעת העונש. ודוק, על המערערת נגזר עונש של 22 חודשי מאסר - ברף התחתון של מתחם העונשה שנקבע, כדי בכך כדי לדחות את הטענה כי לא התחשבו די בנסיבות המקלות. בנוסף, אנו סבורים כי אין ממש בטעונותה של המערערת כי יש לסתות לקולה בעניינה ממתחם העונשה ההולם שקבע בית המשפט המחוזי, וזאת לאחר שנסיבותה אין עומדות בתנאים שנקבעו בפסקה ובדין כמאפשרים חריגה לקולה מן המתחם שנקבע (ראו: סעיף 40 ד' לחוק העונשין; וכן ע"פ 1079/2016 נחמן נ' מדינת ישראל, פסקה 27 (1.8.2016); ע"פ 7677/2015 פאחיםori נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (2.5.2016)). לבסוף, לא מצאנו לקבל גם את השגותה של המערערת על הקנס שהושת עליה, וזאת בעיקר לאור העובדה שהקנס מהווה אחד מרכיבי העונשה עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון. אשר על כן, אין בידינו לקבל את הערעור ודינו להידחות.

10. סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"א בכסלו התשע"ז (11.12.2016).